

Jon LD | 717

11200/601

530,
66

Afschrift ter kennis gebracht in
uitvoering van art. 792 G.W.
Vrijgesteld van Griffierecht.

20.09.2006

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN, ~~VIERDE KAMER,~~
ZETELEND IN EERSTE AANLEG, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS
UITGESPROKEN:

103		702
BETW		
SBL n	25 SEP 2006	VAR1
BBL L		
P 827		

INZAKE:

1433

A.R. 05/686/A

FBR: 06/6155

1. , wonende te
2. , wonende te

Aanlegsters - ter zitting verschijnende door hun
raadsman Meester Robert Peeters, advocaat te 3090
Overijse, Brusselsesteenweg 506.

TEGEN:

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GE-
WEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie
Limburg, met kantoor gevestigd te 3500 Hasselt,
Gouverneur Roppesingel 25,

Verweerder - ter zitting verschijnende door zijn
raadsman Meester Goele Lenaers loco Meester Lieve
Dehaese, advocaten te 3500 Hasselt, Luikersteenweg
187.

*****

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten en
gezien de namens hen neergelegde stukken.

Gezien de inleidende dagvaarding, op 19 april 2005
betekend door het ambt van gerechtsdeurwaarder Luc
Beckers uit Genk, ertoe strekkende opheffing te horen
bevelen van de dwangsom, opgelegd bij vonnis van de
Rechtbank van eerste aanleg van Tongeren, Eerste
Kamer, dd. 19 november 1998 en bevestigd door het Hof
van Beroep van Antwerpen, Eerste Kamer bis, dd. 14
januari 2002, minstens de looptijd ervan op te schor-
ten totdat inzake een besluit zal genomen zijn om-
trent de regularisatie-aanvraag door de Bestendige
Deputatie van Limburg rekening houdend met de nieuwe
wetgeving inzake, ondermeer het decreet van 4 juni
2003, alsmede verweerders te veroordelen tot de
gerechtskosten.

eerste blad.

De ontvankelijkheid van deze vordering wordt niet betwist en deze Rechtbank bemerkt ambtshalve geen redenen van niet-ontvankelijkheid ervan, die van rechtswege te weerhouden zijn.

Het hof van Beroep van Antwerpen, Eerste bis Kamer, oordeelde in haar arrest dd. 14 januari 2002 dat "de betrokken constructies niet vergund zijn, nu ze werden opgericht zonder vergunning en de regularisatie slechts werd toegestaan mits aanpassing van de constructie binnen de zes maanden na 9 december 1993, datum waarop de bouwvergunning onder die voorwaarde werd verleend, en die aanpassing niet binnen de gestelde termijn is gebeurd" (zie stuk 2bis: bundel aanlegsters).

Op basis van het gezag van gewijsde van dit arrest, dat erga omnes geldt, is dit geciteerd gegeven definitief verworven.

Aanlegster steunen hun huidige vordering op artikel 1385,5° Ger.W., luidens het welk "de rechter, die een dwangsom heeft opgelegd, op vordering van de veroordeelde de dwangsom kan opheffen, de looptijd ervan kan opschorten gedurende de door hem te bepalen termijn of de dwangsom kan verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen".

Dit artikel vormt een uitzondering op de algemene regel en dient daarom limitatief te worden geïnterpreteerd en toegepast: de schorsing van de dwangsom levert immers een belangrijke uitzondering op van de kracht van gewijsde, waarmee de oorspronkelijke beslissing is bekleed.

Tweede blad.

Hier dient tevens onderstreept dat alleen de vaststelling van de onmogelijkheid voor de schuldenaar om aan de hoofdveroordeling te voldoen, de rechter in staat kan stellen om de gehele of gedeeltelijke vrijstelling van betaling van de dwangsom toe te staan.

De term onmogelijkheid dient hier in zijn gewone betekenis begrepen te worden: namelijk een feit of een gebeurtenis die zich niet kunnen voordoen.

In casu bewijzen aanlegsters geenszins een dergelijke onmogelijkheid aan de geciteerde hoofdveroordeling te voldoen: zij hebben nooit iets ondernomen om aan het gegeven bevel tot herstel gevolg te geven en zijn er, spijs de definitieve uitspraak, zich tegen blijven verzetten.

Ook hebben aanlegster vrijwillig niet voldaan aan de hogergeciteerde hen verleende tijdelijke regularisatiemogelijkheid.

Verder doen eventuele nieuwe wettelijke reglemteringen geen afbreuk aan bestaande definitieve rechterlijke uitspraken, zodat aanlegster ten onrechte naar het decreet van 4 juni 2003 verwijst.

Aanlegster slagen geenszins in het bewijslast terzake zodat hun vordering als zijnde manifest ongegrond dient afgewezen te worden met verwijzing van hen tot de gerechtskosten.

Gezien de artikelen 2, 3, 4, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, uitspraak doende in eerste aanleg & op tegenspraak;

Verklaart de vordering van aanlegsters ontvankelijk doch ongegrond en wijst hen hierin af.

Veroordeelt hen tot de kosten van dagvaarding en rolzetting ad. 197,77 Euro en tot betaling van 356,97 Euro rechtsplegingsvergoeding aan verweerder.

Wijst alle andersluidende besluiten van de hand.

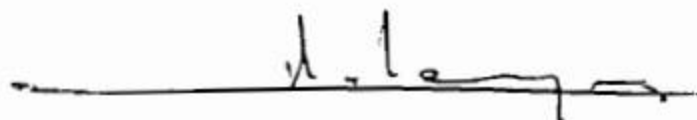
Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de Vierde Kamer van de Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg van het arrondissement Tongeren op woensdag 20 september 2006.

Aanwezig: Rudi Robeyns, Rechter, Voorzitter van de Vierde Kamer, en Els Nassen, Eerstaanwezend Adjunct-griffier.

erde en
laatste blad.

E. NASSEN

R. ROBEYNS